

Bryssel, 2. toukokuuta 2025
(OR. en)

7710/25

LIMITE

**AUDIO 20
CULT 26
TELECOM 102
PI 57
SOC 194
EMPL 128
DIGIT 55
RECH 136
EDUC 91
CONSOM 56
DATAPROTECT 57**

ILMOITUS

Lähettiläjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Asia:	Ehdotus neuvoston päätelmiksi audiovisuaalisia mediapalveluja ja videonjakoalustapalveluja koskevan oikeudellisen kehyksen arvioinnista – Hyväksyminen

Audiovisuaali- ja media-alan työryhmä tarkasteli ehdotusta päätelmiksi edellä mainitusta aiheesta. Liitteenä olevalla tekstillä on kaikkien valtuuskuntien hyväksyntä.

Pysyvien edustajien komiteaa pyydetään vahvistamaan, että liitteessä olevasta tekstistä on saatu aikaan yhteisymmärrys, ja toimittamaan se neuvoston (koulutus, nuoriso, kulttuuri ja urheilu) hyväksyttäväksi 13. toukokuuta 2025 pidettävässä istunnossa sekä sen jälkeen julkaistavaksi Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Ehdotus neuvoston päätelmiksi audiovisuaalisia mediapalveluja ja videonjakoalustapalveluja koskevan oikeudellisen kehyksen arvioinnista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOKA

palauttaa mieleen liitteessä esitetyt viitteet¹,

TOTEAA SEURAAVAA:

1. Audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi² on tärkein säädös, jolla säännellään EU:n audiovisuaalisia mediamarkkinoita. Sitä muutettiin vuonna 2018 niin, että se kattaa myös videonjakoalustapalvelut. Sillä perustettiin lisäksi audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä, jäljempänä 'ERGA', joka on kansallisten sääntelyviranomaisten edustajista koostuva pätevä toimija.
2. Eurooppalaisessa medianvapaussäädöksessä³ korostetaan lisäksi mediapalvelujen ainutlaatuista roolia. Eurooppalaisella medianvapaussäädöksellä perustettiin eurooppalainen mediapalvelulautakunta, jäljempänä 'lautakunta', joka korvaa ERGAn ja toimii sen seuraajana ja jonka tehtävänä on edistää audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin ja eurooppalaisen medianvapaussäädöksen johdonmukaista ja tehokasta soveltamista. Eurooppalaisessa medianvapaussäädöksessä muistutetaan myös, että tiedotusvälineiden vapauden suojelu ja moniarvoisuus ovat demokratian peruspilareita.

¹ Liitteessä on asiaan liittyvien asiakirjojen luettelo.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi), EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1808, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi (EUVL L 303, 28.11.2018, s. 69).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1083, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024, mediapalvelujen yhteisestä kehyksestä sisämarkkinoilla ja direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta (eurooppalainen medianvapaussäädös), EUVL L 2024/1083, 17.4.2024.

3. Oikeudellinen selkeys sekä yksinkertaiset ja johdonmukaiset säännöt ovat tärkeitä kaikille audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajille ja videonjakoalustapalvelujen tarjoajille. Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin ja muiden asiaankuuluvien EU:n säädösten, erityisesti digipalvelusäädöksen⁴ ja sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin⁵, välisen suhteen olisi oltava selkeä. Digipalvelusäädöksessä ja sähköistä kaupankäyntiä koskevassa direktiivissä on vahvistettu horisontaaliset säännöt verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien toiminnalle. Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä puolestaan vahvistetaan ala- ja sisältökohtaiset säännöt, ja sen olisi pysyttävä audiovisuaalialan sääntelyn tärkeimpänä oikeudellisena kehyksenä, jotta voidaan turvata monimuotoisten, oikeudenmukaisten, turvallisten, luotettavien ja kilpailukykyisten EU:n audiovisuaalisten mediamarkkinoiden sekä riippumattoman, luotettavan ja kulttuurisesti monimuotoisen eurooppalaisen audiovisuaalisen sisällön kehittäminen edelleen ja edistää sitä.
4. Audiovisuaaliset mediamarkkinat, kulutustottumukset ja EU:n yleinen oikeudellinen kehys kehittyvät jatkuvasti. Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 33 artiklan mukaan Euroopan komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle jälkiarvioinnin tämän direktiivin vaikutuksista ja sen lisäarvosta ja liittää siihen tarvittaessa direktiivin tarkistamista koskevia ehdotuksia.
5. Näissä päätelmissä neuvosto aikoo kiinnittää komission huomion seuraaviin seikkoihin:
- a) koko audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin merkityksellisyys ja se, miten se sisämarkkinoita koskevana direktiivinä pystyy tasapainottamaan yhtäältä toissijaisuusperiaatteen säilyttämisen ja jäsenvaltioiden toimivallan laatia kulttuuripolitiikkaa perussopimusten ja muun unionin lainsäädännön mukaisesti ja toisaalta muiden EU:n tavoitteiden täyttämisen, mukaan lukien sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, muun muassa alkuperämaaperiaatteen avulla;
 - b) tietyt alat, joita pidetään yhdessä tärkeinä ja joita komission olisi muun muassa analysoitava perusteellisesti arvioinnin yhteydessä.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

Myös tietyt jäsenvaltioiden mainitsevat aiheet ovat edelleen ajankohtaisia, joten näitä päätelmiä ei pitäisi pitää tyhjentävänä luettelona aloista, joiden neuvosto katsoo edellyttävän arviointia. Neuvoston tavoitteena on käynnistää tosiasioihin perustuva keskustelu joistakin audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan kehyksen näkökohdista rajoittamatta sitä tai estämättä mahdollisia tulevia neuvotteluja audiovisuaalisia mediapalveluja koskevasta direktiivistä,

DIREKTIIVIN SOVELTAMISALA

KATSOO SEURAAVAA:

6. On ensiarvoisen tärkeää, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin soveltamisalaa voidaan mukauttaa audiovisuaalimarkkinoiden kehittyessä. Soveltamisalan olisi oltava niin laaja ja selkeä, että se kattaa kaikentyyppiset audiovisuaaliset mediasisällöt ja -palvelut sisämarkkinoilla niiden jakelutavasta riippumatta. Verkossa tapahtuvan audiovisuaalisen toiminnan kehittyvien muotojen luokittelussa on havaittu joitakin epävarmuustekijöitä ⁶.
7. Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin johdanto-osan 3 kappaleessa⁷ on selvennetty, että kanavat tai muut palveluntarjoajan toimituksellisella vastuulla olevat audiovisuaaliset palvelut voivat itsessään olla audiovisuaalisia mediapalveluja, vaikka niitä tarjottaisiinkin videonjakoalustoilla. Jotkut videonjakoalustapalvelujen käyttäjät (joihin viitataan usein termeillä kuten ”vaikuttajat” tai ”ammattimaiset sisällöntuottajat”⁸) ovat nykyään vakiintuneita audiovisuaalisten mediamarkkinoiden toimijoita, jotka vaikuttavat merkittävästi markkinoihin ja yleiseen mielipiteeseen. Heidän palvelujaan käyttävät usein lapset ja nuoret. Sisämarkkinoilla on kuitenkin raportoitu joistakin epäjohtonmukaisuuksista, jotka koskevat näiden toimijoiden luokittelua audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajiksi⁹.

⁶ Kuten 8 kohdassa mainitaan.

⁷ EUVL L 303, 28.11.2018, s. 69.

⁸ Myös muita termejä käytetään. Lisätietoja: Analysis and recommendations concerning the regulation of vloggers, ERGA, Subgroup 1, 2021, s. 3.

⁹ Mapping report on the rules applicable to video-sharing platforms Focus on commercial communications, Euroopan audiovisuaalinen seurantakeskus 2022, Table 14. Obligations regarding (v)blogs and (v)blogging, s. 34; [Learning from the practical experiences of NRAs in the regulation of vloggers](#), ERGA Subgroup 1, 2023, s. 15; Reporting on the application of Directive 2010/13/EU ”Audiovisual Media Services Directive” as amended by Directive (EU) 2018/1808, for the period 2019-2022 (SWD (2024) 4 final), s. 4.

8. Analysoimaan, kattavatko audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin määritelmät kaikki asiaankuuluvat audiovisuaalista mediasisältöä tarjoavat palvelut, ja arvioimaan tämän analyysin perusteella mahdollista selvennystarvetta ottaen huomioon audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin tavoitteet ja keskeiset arvot, mukaan lukien katsojien (erityisesti alaikäisten) suojelun korkea taso, tasapuoliset toimintaedellytykset sekä oikeasuhteisuuden tarve. Tähän sisältyy sen arvioiminen, onko tarpeen selvittää tarkemmin, että videonjakoalustojen tietyt sisällöntuottajien ryhmät (joihin viitataan usein termeillä kuten ”vaikuttajat” tai ”ammattimaiset sisällöntuottajat”) kuuluvat audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin soveltamisalaan,

ALAIKÄISTEN SUOJELU

KATSOO SEURAAVAA:

9. Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä vahvistetaan säännöt, joilla varmistetaan alaikäisten korkeatasoinen suojelu lineaarisissa ja ei-lineaarisissa audiovisuaalisissa palveluissa sekä videonjakoalustoilla. Siinä annetaan jäsenvaltioille myös mahdollisuus ottaa käyttöön yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä edellyttäen, että ne ovat sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisia.
10. Digipalvelusäädöksessä vahvistetaan yhdenmukaistettu ja horisontaalinen sääntelykehys, jota sovelletaan verkossa toimiviin välityspalveluihin, myös videonjakoalustapalveluihin. Siinä edellytetään, että verkkoalustojen tarjoajat toteuttavat asianmukaisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä alaikäisten suojelemiseksi ja että erittäin suurten verkkoalustojen ja erittäin suurten verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajat tunnistavat, analysoivat ja arvioivat huolellisesti palvelunsa suunnittelusta tai toiminnasta aiheutuvat järjestelmäriskit. Audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi tuo lisäarvoa, koska siinä säädetään erityissäännöistä, joita sovelletaan kaikenkokoisiin palveluntarjoajiin ja joilla määritetään, mikä audiovisuaalinen sisältö – niin toimituksellinen sisältö kuin audiovisuaalinen kaupallinen viestintä – voi olla haitallista alaikäisille.
11. Yleisimmin käytettyjen tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen ja videonjakoalustapalvelujen kansainvälinen luonne aiheuttaa sääntelyhaasteita, joihin on puututtava unionin lainsäädännössä säädettyjen yhteistyömekanismien avulla,

PYYTÄÄ EUROOPAN KOMISSIOTA

12. Tutkimaan, pystytäänkö nykyisillä säännöillä edelleen varmistamaan riittävällä tavalla alaikäisten korkeatasoinen suojele mahdollisesti haitalliselta tai sopimattomalta sisällöltä, joka saattaa haitata heidän fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystään audiovisuaalista sisältöä – niin toimituksellista sisältöä kuin audiovisuaalista kaupallista viestintää – tarjoavissa palveluissa kaikissa jäsenvaltioissa, sekä tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille audiovisuaalimarkkinoiden asiaankuuluville toimijoille ottaen samalla huomioon palvelujen luonne, kun otetaan huomioon myös muuttuvat markkinarealiteetit ja kulutustottumukset.
13. Analysoimaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin sääntöjen ja digipalvelusäädöksen sääntöjen välistä vuorovaikutusta, jotta voidaan tarkastella niiden audiovisuaalisiin sisältöihin soveltamisen johdonmukaisuutta ja selkeyttä alaikäisten suojelelun kannalta ottaen huomioon, että videonjakoalustoilla on varmistettava riittävä suojelelun taso,

KEHOTTAÄ JÄSENVALTIOITA

14. Sitoutumaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin nykyisen soveltamisalan puitteissa tiiviimpään ja tehokkaampaan rajatylittävään yhteistyöhön alaikäisten suojelelussa erityisesti parantamalla kansallisten sääntelyviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten valmiuksia käsitellä tehokkaasti havaittuja rikkomuksia audiovisuaalisten mediapalvelujen yhteydessä ja toimenpiteiden soveltamatta jättämistä videonjakoalustapalvelujen yhteydessä. Tämä on erityisen tärkeää sellaisten palvelujen yhteydessä, jotka on suunnattu laajalle yleisölle muissa EU:n jäsenvaltioissa, jotta voidaan varmistaa nopea ja tehokas suojelele.
15. Edistämään vuoropuhelua ja yhteistyötä valtiosta riippumattomien yhteisöjen ja tutkijoiden kanssa, jotta voidaan kerätä tietoa ja hyviä käytäntöjä, jotka koskevat alaikäisten tehokasta suojelelun, sekä edistämään media- ja elokuvaalukutaitoa koskevia, alaikäisille suunnattuja ennakoivia aloitteita,

VIDEONJAKOALUSTAPALVELUJEN TARJOAJIEN VELVOITEET

KATSOO SEURAAVAA:

16. Audiovisuaalinen sisältö on erittäin tärkeä, houkutteleva ja elävä tekijä digitaalisessa ympäristössä. Audiovisuaalisen sisällön houkuttelevuus on tehnyt videonjakoalustapalvelujen tarjoajista merkittäviä toimijoita audiovisuaalisilla mediamarkkinoilla ilman samoja velvoitteita kuin audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajilla. Videonjakoalustapalvelujen tarjoajien kasvu kiristää kilpailua katsojista ja audiovisuaalisesta kaupallisesta viestinnästä, mikä aiheuttaa lisää haasteita audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajille.
17. Videonjakoalustapalvelujen kehittäminen on tuonut yksityishenkilöille uusia mahdollisuuksia käyttää sananvapauttaan ja hankkia tietoa. Nopea kehitys on kuitenkin samalla aiheuttanut merkittäviä riskejä videonjakoalustojen käyttäjille ja koko yhteiskunnalle.
18. Vaikka videonjakoalustapalvelujen tarjoajilla, sellaisina kuin ne on määritelty audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä, ei ole toimituksellista vastuuta niiden palveluissa saatavilla olevasta sisällöstä¹⁰, niillä on ratkaiseva vaikutus kyseisen sisällön kuratointiin, esittämiseen ja näkyvyyteen; sisältö voi esimerkiksi vaikuttaa merkittävästi yleisen mielipiteen muodostumiseen. Vaikutusvaltansa vuoksi niillä on huomattava vastuu kansalaisten suojelusta tässä ympäristössä,

¹⁰ Ellei niitä ole luokiteltu myös audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajiksi.

19. Arvioimaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin tarjoamia nykyisiä ratkaisuja ottaen samalla huomioon asiaankuuluvat EU:n säännöt, kuten digipalvelusäädöksessä vahvistetut säännökset, ja niiden soveltamisen verkkoalustoihin, jotka ovat myös videonjakoalustapalveluja; sekä arvioimaan myös, ovatko audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin nykyiset videonjakoalustapalveluja koskevat säännökset riittäviä suojelemaan yleisöä videonjakoalustoilla saatavilla olevasta audiovisuaalisesta sisällöstä aiheutuvilta haitoilta ja muilta yhteiskunnallisilta riskeiltä ja edistämään tasapuolisia toimintaedellytyksiä, myös audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä.
20. Analysoimaan muutosten tarvetta pitäen samalla mielessä oikeudellisen selkeyden tarpeen, sääntelyn johdonmukaisuuden ja lisäarvon, jota audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin videonjakoalustapalveluja koskevat säännöt tarjoavat, sekä mahdollisen tarpeen yksinkertaistaa verkkoalustoihin sovellettavia sääntöjä,

TOIMENPITEET JA POLITIIKAT AUDIOVISUAALISTEN MEDIAPALVELUJEN JA SISÄLLÖN TUEKSI

KATSOO SEURAAVAA:

21. Disinformaation ja ulkomaisen tiedonmanipuloinnin ja häirinnän kasvava ongelma on edelleen yksi suurimmista haasteista, joihin eurooppalaisten demokratioiden on vastattava. Vaikka useimpien Euroopan maiden kansalaiset pitävät perinteisiä tiedotusvälineitä ja erityisesti julkisia mediapalveluja luotettavana tietolähteenä, teknologian dynaaminen kehitys, maailmanlaajuisten verkkoalustojen, myös sosiaalisen median, kasvava rooli ja tekoälyn nopeasti kasvava käyttö ovat muuttaneet kuluttajien tottumuksia ja vaikuttaneet syvällisesti mediamarkkinoihin.

22. Maailmanlaajuiset verkkoalustat voivat toimia väylänä mediasisältöön, ja niiden liiketoimintamallit usein poistavat välikädet käyttäjien ja mediapalvelujen välistä, mikä saattaa myös voimistaa polarisoivaa sisältöä ja disinformaatiota.
23. Mainonta on erittäin tärkeä rahoituslähde tiedotusvälineille ja audiovisuaalisille mediapalveluille. Verkkoalustojen ja videonjakoalustapalvelujen kasvava merkitys yleisön ja erityisesti nuorten sukupolvien keskuudessa on kuitenkin vähentänyt perinteisten tiedotusvälineiden ja erityisesti audiovisuaalisten mediapalvelujen mainostuloja. Tasapuoliset toimintaedellytykset voisivat auttaa varmistamaan, että mediapalvelujen tarjoajat pystyvät hyödyntämään sisältöjään riittävässä määrin kaupallisesti digitaalisen siirtymän yhteydessä.
24. Kun otetaan huomioon nopeasti muuttuva sisällön kulutusmalli ja tarve säilyttää ja edistää tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ja kulttuurista monimuotoisuutta, audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä muistutetaan jäsenvaltioiden mahdollisuudesta toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä yleisen edun mukaisen sisällön edistämiseksi (yleisen edun mukaisten audiovisuaalisten palvelujen korostaminen audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 7 a artiklan mukaisesti) tietyin edellytyksin ja EU:n lainsäädäntöä noudattaen.
25. Näkyvyystoimet voisivat olla hyödyllisiä pyrittäessä parantamaan moniarvoisten tiedotusvälineiden saatavuutta audiovisuaalisessa verkkoympäristössä ja edistämään tasapuolisempia toimintaedellytyksiä audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien ja videoalustapalvelujen sekä sellaisten laitteiden ja rajapintojen kehittäjien ja valmistajien välillä, jotka voivat toimia mediasisältöön ja -palveluihin pääsyn portinvartijoina omien suositus- ja rajapintajärjestelmiensä kautta. Journalististen normien mukaisesti tuotetun sisällön näkyvyys voi lisäksi toimia tehokkaana välineenä disinformaation ja ulkomaisen tiedonmanipuloinnin torjunnassa.
26. Kun otetaan huomioon muut EU:n säädökset, audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin nykyiset säännökset ovat muuttuneet epäselväksi siltä osin, missä määrin jäsenvaltiot voivat antaa näkyvyyttä koskevia säännöksiä, jotka vaikuttavat muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin yrityksiin,

KEHOTTAJAA JÄSENVALTIOITA

27. Arvioimaan tarvittaessa yleistä etua koskevan sisällön mainostamiseen tähtäävien kansallisten toimenpiteiden tehokkuutta, myös tarkastelemalla, olisiko merkityksellistä kehittää tehokkaita kansallisia näkyvyysjärjestelmiä rajoittamatta asiaankuuluville mediapalveluille kuuluvaa tiedotusvälineiden vapautta ja niiden riippumattomuutta, kunnioittaen niitä kaikilta osin sekä noudattaen EU:n lainsäädäntöä.
28. Tukemaan asiaankuuluvien organisaatioiden ja tiedotusvälineiden itsesääntely- ja yhteissääntelyaloitteita, joiden ensisijaisena tavoitteena on torjua disinformaatiota ja ulkomaista tiedonmanipulointia ja häirintää, lisätä kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia sekä vahvistaa kansalaisten luottamusta, samalla kun turvataan journalistiset normit ja etiikka.
29. Tukemaan rakenteellisesti mediapalvelujen tarjoajia, jotka toimittavat journalististen normien mukaisesti tuotettua sisältöä, ja vahvistamaan tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ottamalla käyttöön politiikkoja journalistisia normeja noudattaville mediapalvelujen tarjoajille, jotta voidaan auttaa lisäämään arvokkaan sisällön määrää audiovisuaalisissa mediapalveluissa ja videonjakoalustoilla rajoittamatta niiden riippumattomuutta.
30. Jatkamaan pyrkimyksiään edistää ja tukea medialukutaitoa, joka antaa kansalaisille mahdollisuuden käyttää tiedotusvälineitä tehokkaasti ja turvallisesti,

PYYTÄÄ EUROOPAN KOMISSIOTA

31. Ottamaan huomioon ERGAN perinnön sen valvonnassa, noudattavatko allekirjoittajat disinformaatiota koskevia EU:n käytännesääntöjä, ja eurooppalaisella medianvapaussäädöksellä luodun lautakunnan toimivaltaan kuuluvat uudet alat, olemaan säännöllisesti yhteydessä jäsenvaltioihin erittäin suurten verkkoalustojen tarjoajien (erityisesti niiden, jotka kuuluvat videonjakoalustapalvelun määritelmään), mediapalvelujen tarjoajien ja muiden keskeisten sidosryhmien edustajien välisen jäsenneilyn vuoropuhelun tuloksista, erityisesti siltä osin kuin on kyse sellaisten itsesääntelyaloitteiden noudattamisesta, joilla suojellaan käyttäjiä haitalliselta sisällöltä, mukaan lukien disinformaation torjuntaa koskevat aloitteet.

32. Kartoittamaan nykyisiä rajoitteita ja kokemuksia asianmukaisen näkyvyyden varmistamisesta rajat ylittävässä digitaalisessa mediaympäristössä, arvioimaan näkyvyyttä koskevien sääntöjen vuorovaikutusta EU:n lainsäädännön kanssa ja tarkastelemaan, miten näkyvyysjärjestelmillä voidaan tehokkaasti puuttua asiaankuuluviin palveluihin, mukaan lukien muiden jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvat¹¹ ja EU:n lainsäädännön mukaiset palvelut.
33. Seuraamaan nykyisten sääntöjen vaikutusta eurooppalaisten tiedotusvälineiden kestävyys digitaalisessa ekosysteemissä ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin audiovisuaalisilla mediamarkkinoilla, erityisesti mainonnassa.
34. Edistämään edelleen julkisen tuen vipuvaikutusta tarkastelemalla uudelleen valtiontukisääntöjen soveltamista sekä tarvittaessa valtiontukia koskevaa yleistä ryhmäpoikkeusasetusta, ottaen huomioon, että jäsenvaltioiden on vahvistettava ja tuettava mediapalvelujen tarjoajia rakenteellisesti,

YHTEISKUNNALLISESTI ERITYISEN MERKITTÄVIEN TAPAHTUMIEN SAAVUTETTAVUUS

KATSOO SEURAAVAA:

35. Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 14 artikla, jolla säännellään yhteiskunnallisesti erityisen merkittäviä tapahtumia, koskee ainoastaan lähetystoiminnan harjoittajia. Urheilutapahtumia ei kuitenkaan enää jaella ja kuluteta ainoastaan lineaaristen audiovisuaalisten mediapalvelujen kautta. Niitä tarjotaan yhä enemmän muiden palvelujen kautta, joiden käyttö on rajoitettua ja maksullista. Itse asiassa suuri osa kansalaisista saattaa menettää ilmaisen katseluoikeuden näihin yhteiskunnallisesti ja kulttuurisesti erityisen merkittäviin tapahtumiin,

¹¹ Digitaalisia ja audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan eurooppalaisen oikeudellisen kehyksen täytäntöönpanosta ja rajatylittävästä valvonnasta annetun kertomuksen (ERGA Subgroup 4, 2024, s. 2) mukaan yleishyödyllisten palvelujen näkyvyyttä on ollut vaikea valvoa yli rajojen.

36. Analysoimaan yhteiskunnallisesti erityisen merkittävien tapahtumien jakeluun liittyvistä keskeisistä tapahtumista ja arvioimaan, onko audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 14 artiklan subjektiivinen soveltamisala edelleen merkityksellinen näiden tapahtumien laajan saatavuuden turvaamisen kannalta,

RAJATYLITTÄVÄT TILANTEET JA YHTEISTYÖ

KATSOO SEURAAVAA:

37. Kahdenväliset yhteistyömenettelyt, joista merkittävin on ERGAn yhteisymmärryspöytäkirja, ovat osoittautuneet tärkeiksi ja tehokkaiksi välineiksi rajatylittävien kysymysten ratkaisemisessa. Niiden avulla on voitu saavuttaa hyvä tasapaino toisaalta palvelujen vastaanottamisen vapauden ja toisaalta muiden keskeisten arvojen turvaamisen välillä Euroopan audiovisuaalimarkkinoilla. Lautakunnan (aiemmin ERGA) ja yhteyskomitean kautta tehtävä monenvälinen yhteistyö on myös korvaamaton väline rajatylittäviin haasteisiin vastaamisessa. Lisäksi eurooppalaisen medianvapaussäädöksen 14 artiklassa esitetään uusia ratkaisuja, joilla vahvistetaan edelleen tällaista jäsenvaltioiden media-alan sääntelyviranomaisten yhteistyötä sisämarkkinoilla, ja annetaan samalla lautakunnalle merkittävä rooli audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin johdonmukaisen täytäntöönpanon edistämisessä kaikkialla unionissa.
38. ERGA on kuitenkin yksilöinyt joitakin audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin voimassa oleviin säännöksiin¹², pääasiassa 2 artiklan 4 kohtaan yhdessä 3 artiklan kanssa, sisältyviä erityiskysymyksiä, jotka jäsenvaltiot ovat tuoneet esiin. Tämä koskee erityisesti tapauksia, joissa on kyse kolmansista maista peräisin olevista audiovisuaalisista mediapalveluista.

¹² Report on the implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services (ERGA Subgroup 4, 2024, ss. 5, 14–17); The practical application and future of cross-border enforcement of media law (ERGA Subgroup 1, 2023, s. 8).

39. Myös rajatylittävään täytäntöönpanoon liittyviä ongelmia on havaittu verkkoympäristössä¹³. Eurooppalaisen medianvapaussäädöksen 15 artiklassa säädetään uudesta media-alan sääntelyviranomaisille tarkoitetusta erityisestä mekanismista, jonka tarkoituksena on helpottaa videonjakoalustojen tarjoajille asetettujen audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin velvoitteiden tehokasta rajatylittävää täytäntöönpanoa. Uuden säännöksen odotetaan vähentävän näitä ongelmia,

PYYTÄÄ EUROOPAN KOMISSIOTA

40. Seuraamaan EMFAn tarjoamien uusien yhteistyövälineiden soveltamista ja tehokkuutta.
41. Arvioimaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin nykyisiä rajatylittäviä säännöksiä sen varmistamiseksi, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin säännöt pannaan tehokkaasti täytäntöön sisämarkkinoilla, erityisesti kolmansien maiden palveluntarjoajien osalta, ja ottaen huomioon markkinoiden kehitys.
42. Arvioimaan sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin mukaisten rajatylittävien mekanismien käytännön soveltamista videonjakoalustapalveluihin kunnioittaen samalla alkuperämaaperiaatteen merkitystä sisämarkkinoiden keskeisenä sääntönä ja ottaen huomioon, että EU:n on varmistettava alaikäisten suojelun korkea taso sekä kunnioitettava ja edistettävä tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ja kulttuurista monimuotoisuutta,

KEHOTTAJAA JÄSENVALTIOITA

43. Lisäämään aktiivista yhteistyötä ja hyvien käytäntöjen vaihtoa rajatylittävissä tapauksissa ilmenevien erityisongelmien ratkaisemiseksi.

¹³ Report on the implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services (ERGA Subgroup 4, 2024, ss. 17–18); The practical application and future of cross-border enforcement of media law (ERGA Subgroup 1, 2023, s. 9).

Viitteet***Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto***

- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1808, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi (EUVL L 303, 28.11.2018, s. 69).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1083, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024, mediapalvelujen yhteisestä kehyksestä sisämarkkinoilla ja direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta (eurooppalainen medianvapaussäädös) (EUVL L 2024/1083, 17.4.2024).

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1689, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, tekoälyä koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä ja asetusten (EY) N:o 300/2008, (EU) N:o 167/2013, (EU) N:o 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 ja (EU) 2019/2144 sekä direktiivien 2014/90/EU, (EU) 2016/797 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta (tekoälysäädös) (EUVL L, 2024/1689, 12.7.2024).

Euroopan parlamentti

- Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. toukokuuta 2023 audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan tarkistetun direktiivin täytäntöönpanosta (EUVL C, C/2023/1062, 15.12.2023).

Euroopan unionin neuvosto

- Neuvoston päätelmät vaikuttajien tukemisesta verkkosisällön luojina (EUVL C 2024/3807, 23.7.2024).
- Neuvoston päätelmät vapaan ja moniarvoisen mediajärjestelmän turvaamisesta (EUVL C 422, 7.12.2020, s. 8)

Euroopan komissio

- Reporting on the application of Directive 2010/13/EU "Audiovisual Media Services Directive" as amended by Directive (EU) 2018/1808, for the period 2019-2022 (SWD (2024) 4 final).
- Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Euroopan media-ala digitaalisella vuosikymmenellä: elpymistä ja muutosta tukeva toimintasuunnitelma (COM(2020) 784 final).
- Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Lasten ja nuorten digitaalinen vuosikymmen: uusi eurooppalainen Parempi internet lapsille -strategia (BIK+) (COM(2022) 212 final).
- Komission tiedonanto "Ohjeet audiovisuaalisia videopalveluja koskevan direktiivin mukaiseen videonjakoalustapalvelun määritelmään liittyvän olennaisen toiminnon kriteerin soveltamisesta käytännössä" (EUVL C 223, 7.7.2020, s. 3).
- Komission tiedonanto "Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 33 a artiklan 3 kohdan mukaiset ohjeet medialukutaidon edistämisen- ja kehittämistoimenpiteitä koskevien jäsenvaltioiden kertomusten sisällöstä" (EUVL C 66, 23.2.2023, s. 3).

- Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Eurooppalainen lähestymistapa disinformaation torjuntaan verkossa (COM(2018) 236 final).
- Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tutkimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1); *Viimeisin päivitys: 1. heinäkuuta 2023.*

Euroopan neuvosto

- Guidance Note on countering the spread of online mis- and disinformation through fact-checking and platform design solutions in a human rights compliant manner, Euroopan neuvoston tiedotusvälineitä ja tietoyhteiskuntaa käsittelevä ohjauskomitea (CDSMI) 24. kokouksessaan 29. marraskuuta – 1. joulukuuta 2023.

Euroopan audiovisuaalialan seurantakeskus

- The protection of minors on VSPs: age verification and parental control, EAO 2024.
- AVMSDigest Safe screens: protecting minors online, EAO 2024.
- Mapping of national rules applicable to video-sharing platforms: Illegal and harmful content online, EAO 2022.
- Mapping report on the rules applicable to video-sharing platforms – Focus on commercial communications, EAO 2022.
- New actors and risks in online advertising, EAO 2022.
- IRIS Special 2023-1: Public interest content on audiovisual platforms: access and findability, EAO 2023.
- Media literacy and the empowerment of users, EAO 2024.

Eurooppalainen digitaalisen median seurantafoorumi

- Guidelines for Effective Media Literacy Initiatives, EDMO 2024.

Audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä (ERGA)

- ERGA's views on the future priorities for media policy (ERGA, 2024).
- Report vloggers 1 - Analysis and recommendations concerning the regulation of vloggers (ERGA Subgroup 1, 2021).
- Report vloggers 2 - How to identify and localise vloggers and regulate their commercial communication (ERGA Subgroup 1, 2022).
- Learning from the practical experiences of NRAs in the regulation of vloggers (ERGA Subgroup 1, 2023).
- The implementation(s) of article 28b of the AVMSD: national transposition approaches and measures by video-sharing platforms (ERGA Subgroup 1, 2022).
- Overview document on the exchange of best practices regarding Arts. 7a and 7b of the AVMSD, (ERGA Subgroup 1, 2021).
- The practical application and future of cross-border enforcement of media law (ERGA Subgroup 1, 2023).
- Report on the implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services (ERGA Subgroup 4, 2024).
- Report on ERGA MoU implementation in 2024 and its 4 years of functioning (ERGA, Subgroup 1, 2025).

Muut

- Disinformaatiota koskevat käytännesäännöt 2022:
<https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/code-practice-disinformation>.
 - Kansalliset raportit audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 2020–2022 mukaisista medialukutaitoa koskevista toimenpiteistä.
-